

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

22. října 2015*

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (ES) č. 1896/2006 —
Řízení o evropském platebním rozkazu — Opožděně podaný odpor — Článek 20 odst. 2 — Žádost
o přezkum evropského platebního rozkazu — Námitka nepříslušnosti soudu původu —
Evropský platební rozkaz vydaný chybně s ohledem na požadavky stanovené nařízením — Absence
„zjevné“ povahy — Absence „výjimečných“ okolností“

Ve věci C-245/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Handelsgericht Wien (obchodního soudu ve Vídni, Rakousko) ze dne 8. dubna 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 21. května 2014, v řízení

Thomas Cook Belgium NV

proti

Turner Hotel GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen (zpravodaj), předseda třetího senátu, vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. dubna 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Turner Hotel GmbH C. Linserem a P. Linserem, Rechtsanwälte,
- za rakouskou vládu G. Eberhardem, jako zmocněncem,
- za německou vládu T. Henzem a J. Kemper, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a E. Pedrosou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Wilderspinem, jako zmocněncem,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. července 2015,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 20 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, s. 1), ve znění nařízení Komise (EU) č. 936/2012 ze dne 4. října 2012 (Úř. věst. L 283, s. 1, dále jen „nařízení č. 1896/2006“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi Thomas Cook Belgium NV (dále jen „Thomas Cook“) se sídlem v Belgii a společností Thurner Hotel GmbH (dále jen „Thurner Hotel“) se sídlem v Rakousku ve věci řízení o evropském platebním rozkazu.

Právní rámec

Nařízení č. 1896/2006

- 3 Bod 9 odůvodnění nařízení č. 1896/2006 zní:
„Účelem tohoto nařízení je zavedením řízení o evropském platebním rozkazu zjednodušit a urychlit řízení o sporech v přeshraničních případech týkajících se nesporných peněžních nároků a snížit náklady na ně [...]“
- 4 Bod 16 odůvodnění tohoto nařízení zní:
„Soud by měl posoudit návrh včetně otázky příslušnosti soudu a popisu důkazních prostředků na základě informací poskytnutých ve formuláři návrhu. To soudu umožní přezkoumat zjevnou podstatu nároku a mimo jiné vyloučit zjevně neopodstatněné nároky nebo nepřípustné návrhy. Nemělo by být nutné, aby posouzení prováděl soudce.“
- 5 Bod 25 tohoto nařízení zní:
„Po uplynutí lhůty k podání odporu by žalovaný měl mít v některých výjimečných případech právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu. Přezkum prováděný ve výjimečných případech by neměl znamenat, že je žalovanému poskytnuta další příležitost podat odpor. Během přezkumného řízení by se podstata nároku neměla hodnotit nad rámec důvodů vyplývajících z výjimečných okolností, na které se žalovaný odvolává. Jiné výjimečné okolnosti by mohly zahrnovat situaci, kdy je evropský platební rozkaz založen na nepravdivých informacích uvedených ve formuláři návrhu.“
- 6 Podle bodu 29 odůvodnění tohoto nařízení je jeho cílem „zavedení jednotného rychlého a účinného mechanismu vymáhání nesporných peněžních nároků v celé Evropské unii“.
- 7 Článek 1 odst. 1 nařízení č. 1896/2006 stanoví:
„Účelem tohoto nařízení je:
a) zavedením řízení o evropském platebním rozkazu zjednodušit a urychlit soudní řízení týkající se nesporných peněžních nároků v přeshraničních případech a snížit náklady na ně;

[...]“

8 V článku 5 tohoto nařízení je „soud původu“ definován jako „soud, který vydává evropský platební rozkaz“.

9 Článek 6 uvedeného nařízení, nadepsaný „Soudní příslušnost“, v odstavci 1 stanoví:

„Pro účely použití tohoto nařízení se příslušnost soudu určí v souladu s příslušnými pravidly práva Společenství, zejména s nařízením [Rady] (ES) č. 44/2001 [ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42)].“

10 Článek 7 odst. 2 téhož nařízení stanoví:

„V návrhu [na vydání evropského platebního rozkazu] se uvádí:

a) jména a adresy stran a případně jejich zástupců a název a adresa soudu, ke kterému se návrh podává;

[...]

e) popis důkazních prostředků podporujících nárok;

f) odůvodnění příslušnosti soudu,

[...]“

11 Článek 8 nařízení č. 1896/2006, nadepsaný „Posouzení návrhu“, zní:

„Soud, který obdrží návrh na vydání evropského platebního rozkazu, posoudí co nejdříve a na základě [formuláře] návrhu, zda jsou splněny požadavky stanovené v [článcích 6 a 7] a zda se nárok jeví jako opodstatněný. Toto posouzení lze provést automatizovaným postupem.“

12 Článek 12 odst. 1 a 3 až 5 nařízení č. 1896/2006 zní:

„1. Jsou-li splněny požadavky stanovené v článku 8, vydá soud evropský platební rozkaz co nejdříve, obvykle do 30 dnů od podání návrhu, a použije k tomu vzorový formulář E uvedený v příloze V.

[...]

3. V evropském platebním rozkazu bude žalovaný poučen, že má možnost

a) zaplatit žalobci částku uvedenou v rozkazu,

nebo

b) napadnout rozkaz podáním odporu u soudu původu do 30 dnů ode dne, kdy mu byl rozkaz doručen.

4. V evropském platebním rozkazu bude žalovaný informován o tom, že:

a) rozkaz byl vydán pouze na základě informací poskytnutých žalobcem, které nebyly soudem ověřovány;

b) rozkaz se stane vykonatelným, pokud nebude u soudu podán odpor podle článku 16;

[...]

5. Soud zajistí, aby byl rozkaz žalovanému doručen v souladu s vnitrostátním právem způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13, 14 a 15.“

13 Článek 16 odst. 1 až 3 tohoto nařízení zní:

„1. Proti evropskému platebnímu rozkazu může žalovaný podat odpor u soudu původu [...]

2. Odpor musí být odeslán do 30 dnů od doručení rozkazu žalovanému.

3. Žalovaný v odporu uvede, že nárok popírá, aniž by musel uvádět důvody.“

14 Článek 20 uvedeného nařízení, nadepsaný „Přezkum ve výjimečných případech“, v odstavci 2 stanoví:

„Po uplynutí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 2 má žalovaný rovněž právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu u příslušného soudu v členském státě původu, pokud byl platební rozkaz s ohledem na požadavky stanovené tímto nařízením zjevně vydán chybně nebo z důvodu jiných výjimečných okolností.“

Nařízení č. 44/2001

15 Článek 5 nařízení č. 44/2001 stanoví:

„Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována,

1) a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o němž se jedná, byl nebo měl být splněn;

b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku:

[...]

— v případě poskytování služeb místo na území členského státu, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytovány,

[...]“

16 Článek 23 tohoto nařízení zní:

1. Dohodnou-li se strany, z nichž alespoň jedna má bydliště na území členského státu, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy tohoto členského státu, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu. Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná. [...]

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 17 Dne 3. září 2009 uzavřela cestovní kancelář Thomas Cook se společností Thurner Hotel smlouvu o poskytování hotelových služeb.
- 18 Společnost Thurner Hotel podala u Bezirksgericht für Handelssachen Wien (obvodního soudu pro obchodní věci ve Vídni) návrh na vydání evropského platebního rozkazu vůči společnosti Thomas Cook znějícího na zaplacení částky 15 232,28 eur jako úhrady faktur za služby poskytnuté prvně uvedenou společností na základě této smlouvy. Společnost Thurner Hotel uvedla, že soud, jemuž byl návrh podán, je příslušný z titulu místa plnění uvedených služeb.
- 19 Dne 26. června 2013 byl evropský platební rozkaz doručen společnosti Thomas Cook v souladu s ustanoveními nařízení č. 1896/2006.
- 20 Společnost Thomas Cook podala odpor dne 25. září 2013, tj. po uplynutí třicetidenní lhůty k podání odporu stanovené v čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1896/2006, a zároveň požádala Bezirksgericht für Handelssachen Wien (obvodní soud pro obchodní věci ve Vídni) o přezkum evropského platebního rozkazu v souladu s čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení.
- 21 Společnost Thomas Cook za tím účelem tvrdila, že jí společnost Thurner Hotel příslušné faktury neposkytla, či je přinejmenším neposkytla včas, a že se sporný nárok zakládá na nepravdivých údajích. Společnost Thomas Cook mimoto vznesla námitku nepříslušnosti rakouských soudů s odvoláním na existenci ujednání o příslušnosti belgických soudů obsaženého ve všeobecných podmínkách sporné smlouvy. S poukazem na ustanovení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 společnost Thomas Cook uvedla, že nepříslušnost soudu původu je důvodem pro přezkum ve smyslu tohoto ustanovení.
- 22 Usnesením ze dne 28. října 2013 Bezirksgericht für Handelssachen Wien (obvodní soud pro obchodní věci ve Vídni) tuto žádost zamítl s odůvodněním, že možnost přezkumu podle čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení musí být vykládána restriktivně. Podle tohoto soudu vydání evropského platebního rozkazu nepříslušným soudem není okolností, jež by dlužníkovi umožňovala žádat o přezkum tohoto platebního rozkazu na základě tohoto ustanovení.
- 23 Společnost Thomas Cook podala proti tomuto usnesení odvolání k předkládajícímu soudu s tvrzením, že ve sporu před soudem prvního stupně došlo k nesprávnému právnímu posouzení a že musí mít na základě čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 možnost požádat o přezkum evropského platebního rozkazu.
- 24 Podle předkládajícího soudu hájí rakouská právní teorie restriktivní výklad čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006, neshoduje se však v otázce, zda vydání evropského platebního rozkazu nepříslušným soudem představuje platný důvod přezkumu ve smyslu tohoto ustanovení. Předkládající soud dále uvádí, že „výjimečné okolnosti“ uvedené v tomto ustanovení, jejichž existenci je podmíněn přezkum evropského platebního rozkazu, nejsou tímto nařízením definovány.
- 25 Za těchto podmínek se Handelsgericht Wien (obchodní soud ve Vídni) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
  - „1) Má být nařízení č. 1896/2006 vykládáno v tom smyslu, že žalovaný může požádat o soudní přezkum evropského platebního rozkazu podle čl. 20 odst. 2 [tohoto nařízení] i tehdy, když mu byl sice platební rozkaz platně doručen, nicméně byl vydán nepříslušným soudem na základě informace o příslušnosti uvedené ve formuláři návrhu?
  - 2) Představuje v případě kladné odpovědi na první otázku výjimečnou okolnost ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 v souladu s bodem 25 odůvodnění (pozměněného návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí postup pro evropský platební rozkaz,

předloženého Komisí podle čl. 250 odst. 2 Smlouvy o ES [COM(2006) 57 final]) již skutečnost, že evropský platební rozkaz je vydán na základě informace uvedené ve formuláři návrhu, která se později ukáže jako nesprávná, zejména pokud na ní závisí příslušnost soudu?“

K předběžným otázkám

- 26 Podstatou dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, brání tomu, aby měl žalovaný, kterému byl v souladu s tímto nařízením doručen evropský platební rozkaz, oprávnění požádat o přezkum tohoto platebního rozkazu s tvrzením, že se soud původu chybně prohlásil za příslušný soud na základě údajně nepravdivých informací poskytnutých žalobcem ve formuláři návrhu na vydání tohoto platebního rozkazu.
- 27 Je třeba předeslat, že jakmile je vůči žalovanému vydán evropský platební rozkaz v souladu s tímto nařízením, je tento žalovaný – jak vyplývá z čl. 12 odst. 3 nařízení č. 1896/2006 – poučen o tom, že má možnost buď zaplatit žalobci částku uvedenou v tomto platebním rozkazu, anebo jej napadnout podáním odporu podle článku 16 uvedeného nařízení u soudu původu do 30 dnů ode dne, kdy mu byl tento platební rozkaz doručen.
- 28 Jak již Soudní dvůr určil v bodě 30 rozsudku Goldbet Sportwetten (C-144/12, EU:C:2013:393), tato možnost podat odpor, kterou má žalovaný, směřuje ke kompenzování skutečnosti, že systém zavedený nařízením č. 1896/2006 nestanoví účast uvedeného žalovaného v řízení o evropském platebním rozkazu, a to tím, že mu umožňuje popřít nárok po vydání evropského platebního rozkazu.
- 29 Pokud jde o možnost přezkumu evropského platebního rozkazu po uplynutí lhůty k podání odporu, může tento přezkum proběhnout, jak se uvádí v samotném nadpisu článku 20 uvedeného nařízení, pouze ve „výjimečných případech“.
- 30 Ze znění čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 v tomto ohledu vyplývá, že v případě nedodržení lhůty k podání odporu může být evropský platební rozkaz přezkoumán, pokud byl platební rozkaz s ohledem na požadavky stanovené nařízením č. 1896/2006 zjevně vydán chybně nebo z důvodu jiných výjimečných okolností.
- 31 Vzhledem k tomu, že unijní normotvůrce měl v úmyslu omezit přezkumné řízení pouze na výjimečné situace, musí být uvedené ustanovení nutně vykládáno restriktivně (obdobně viz rozsudek Komise v. Rada, C-111/10, EU:C:2013:785, bod 39 a citovaná judikatura).
- 32 Zaprvé je třeba určit, zda byl v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, tento platební rozkaz vydán s ohledem na požadavky stanovené nařízením č. 1896/2006 „zjevně“ chybně.
- 33 Podle čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení se v návrhu na vydání evropského platebního rozkazu uvádí zejména označení soudu, ke kterému se návrh na vydání platebního rozkazu podává, a odůvodnění, na němž se zakládá příslušnost tohoto soudu.
- 34 Podle článku 8 uvedeného nařízení tento soud posoudí co nejdříve a na základě formuláře návrhu na vydání evropského platebního rozkazu (dále jen „formulář návrhu“), zda jsou splněny zejména požadavky stanovené v článku 6 téhož nařízení, podle kterého se příslušnost soudu určí v souladu s příslušnými pravidly unijního práva, zejména s nařízením č. 44/2001, a zda se nárok jeví jako opodstatněný. Jsou-li splněny požadavky stanovené v článku 8 nařízení č. 1896/2006, vydá soud evropský platební rozkaz co nejdříve, obvykle do 30 dnů od podání návrhu, a použije k tomu vzorový formulář E uvedený v příloze V tohoto nařízení, jak stanoví čl. 12 odst. 1 téhož nařízení.

- 35 V daném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Thomas Cook namítla nepřislušnost soudu původu s poukazem na to, že ve všeobecných podmínkách sporné smlouvy uzavřené se společností Thurner Hotel je obsaženo ujednání o příslušnosti belgických soudů.
- 36 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že článek 23 nařízení č. 44/2001 stanoví, že dohodnou-li se strany, z nichž alespoň jedna má bydliště na území členského státu, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy tohoto členského státu, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu, a pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná.
- 37 Avšak i za předpokladu, že se tento článek použije na takovou situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, je třeba zdůraznit – jak to vyplývá z bodu 16 odůvodnění nařízení č. 1896/2006 – že soud, kterému je návrh podán, by měl posoudit návrh včetně otázky příslušnosti soudu a popisu důkazních prostředků na základě informací poskytnutých ve formuláři návrhu. V souladu s článkem 8 tohoto nařízení totiž tento soud posoudí co nejdříve a na základě formuláře návrhu, zda jsou splněny požadavky stanovené mimo jiné v člancích 6 a 7 uvedeného nařízení a zda se nárok jeví jako opodstatněný.
- 38 Mimoto v čl. 12 odst. 4 písm. a) nařízení č. 1896/2006 se upřesňuje, že žalovaný bude v evropském platebním rozkazu informován zejména o tom, že platební rozkaz byl vydán pouze na základě informací poskytnutých žalobcem, které nebyly soudem ověřovány, a v čl. 12 odst. 4 písm. b) tohoto nařízení se dále stanoví, že se tento platební rozkaz stane vykonatelným, pokud nebude u soudu podán odpor podle článku 16. To také jasně vyplývá z evropského platebního rozkazu doručeného žalovanému s použitím formuláře E uvedeného v příloze V nařízení č. 1896/2006.
- 39 Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, tedy žalovanému přísluší, má-li v úmyslu vznést námitku nepřislušnosti soudu původu z důvodu údajně nepravdivých informací poskytnutých žalobcem ve formuláři návrhu, aby jednal ve lhůtě k podání odporu stanovené v článku 16 nařízení č. 1896/2006.
- 40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že tato možnost jednat je usnadněna tím, že v souladu s čl. 16 odst. 3 uvedeného nařízení stačí, když žalovaný nárok popře, a nemusí uvádět důvody.
- 41 Vzhledem k tomu, že smyslem řízení zavedeného nařízením č. 1896/2006 je sladit rychlost a účinnost soudního řízení s dodržováním práva na obhajobu, musí žalovaný svá práva uplatňovat ve lhůtách, které jsou mu stanoveny, a následně může mít k dispozici jen omezené prostředky pro napadení výkonu evropského platebního rozkazu.
- 42 Dále je třeba připomenout, že při ověřování příslušnosti prováděném soudem původu v rámci řízení o evropském platebním rozkazu mohou – jak uvedl generální advokát v bodě 33 svého stanoviska – vyvstat složité právní otázky, jako je platnost ujednání o soudní příslušnosti, jejichž posouzení by mohlo vyžadovat důkladnější zkoumání, než je třeba provádět v rámci článku 8 nařízení č. 1896/2006.
- 43 Z toho vyplývá, že za konkrétních okolností věci v původním řízení nelze mít za to, že byl evropský platební rozkaz vůči žalovanému vydán s ohledem na požadavky stanovené nařízením č. 1896/2006 zjevně chybně.
- 44 Zadruhé je zapotřebí určit, zda v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, je třeba mít za to, že byl tento platební rozkaz vydán „zjevně“ chybně z důvodu jiných „výjimečných okolností“ ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006.
- 45 V tomto ohledu je třeba uvést, že z bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení – který odráží bod 25 odůvodnění pozměněného návrhu nařízení COM(2006) 57 final, na nějž poukazuje předkládající soud – vyplývá, že tyto „jiné výjimečné okolnosti“ by mohly zahrnovat situaci, kdy je evropský platební rozkaz založen na nepravdivých informacích uvedených ve formuláři návrhu.

- 46 Avšak v daném případě – jak bylo připomenuto v bodě 35 tohoto rozsudku – žalovaný na podporu své žádosti o přezkum namítl nepřislušnost soudu původu s tvrzením, že se obě strany smlouvy, o níž jde ve věci v původním řízení, dohodly na příslušnosti belgických soudů.
- 47 Jelikož žalovaný nemohl o existenci takového ujednání o soudní příslušnosti nevědět, mohl za těchto podmínek po doručení evropského platebního rozkazu v souladu s nařízením č. 1896/2006 posoudit údajnou nepravdivost informací poskytnutých žalobcem ve formuláři návrhu, tj. v daném případě jejich nepravdivost ve vztahu k příslušnosti soudu původu. Měl tedy možnost na ni poukázat v rámci odporu upraveného v článku 16 nařízení č. 1896/2006.
- 48 Jak je uvedeno v bodě 25 odůvodnění tohoto nařízení, možnost přezkumu platebního rozkazu upravená v článku 20 nařízení č. 1896/2006 nesmí vést k tomu, že by byla žalovanému poskytnuta další příležitost podat odpor.
- 49 Z toho vyplývá, že v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, nelze mít za to, že byl platební rozkaz vydán chybně z důvodu „výjimečných okolností“ ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006.
- 50 Takový výklad tohoto ustanovení je podepřen cílem, který uvedené nařízení sleduje. Z bodu 9 odůvodnění a z čl. 1 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení totiž vyplývá, že jeho účelem je zjednodušit a urychlit řízení o sporech v přeshraničních případech týkajících se nesporných peněžních nároků a snížit náklady na ně zavedením řízení o evropském platebním rozkazu. V bodě 29 odůvodnění nařízení č. 1896/2006 se k tomu doplňuje, že cílem tohoto nařízení je zavedení jednotného rychlého a účinného mechanismu vymáhání těchto nároků.
- 51 Tento cíl by přitom byl zpochybněn, kdyby za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, měl být čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 vykládán tak, že žalovanému umožňuje žádat o přezkum návrhu na vydání evropského platebního rozkazu.
- 52 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, brání tomu, aby měl žalovaný, kterému byl v souladu s tímto nařízením doručen evropský platební rozkaz, oprávnění požádat o přezkum tohoto platebního rozkazu s tvrzením, že se soud původu chybně prohlásil za příslušný soud na základě údajně nepravdivých informací poskytnutých žalobcem ve formuláři návrhu.

K nákladům řízení

- 53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 20 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu, ve znění nařízení Komise (EU) č. 936/2012 ze dne 4. října 2012, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, brání tomu, aby měl žalovaný, kterému byl v souladu s tímto nařízením doručen evropský platební rozkaz, oprávnění požádat o přezkum tohoto platebního rozkazu s tvrzením, že se soud původu chybně prohlásil za příslušný soud na základě údajně nepravdivých informací poskytnutých žalobcem ve formuláři návrhu na vydání tohoto platebního rozkazu.

Podpisy.